

Oppisviesti

1 | 2024

46. vuosikerta

Helsingin työväenopisto
Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys ry

Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys ry

- www.opistolaisyhdistys.fi
- opistolaisyhdistys.hel@gmail.com

6

8

14

16

20

2024

Sisältö 1 | 2024

- 3 Puheenjohtajan tervehdys
- 4 Työväenopisto täyttää 110 vuotta
- 6 Opiston 110- vuotisjuhlat
- 8 Kerjäläisoppera
- 11 Tunnetko Zachris Castrenin säätien?
- 12 Teatteritietoa kahdessa sukupolvessa
- 14 Lämpimiä ajatuksia ja iloa sinulle
- 16 Oppiskahviossa on kiva olla töissä
- 18 Isoäitini, pielavetinen juurimummo
- 20 Seniorit päiväkahveilla
- 22 Retket
- 23 Vuosikokous
- 24 Jäsenedut
- 25 Hallituksen ja toimikuntien jäsenet 2024

Tervetuloa mukaan toimintaan!

Simo Heiskanen
Puheenjohtaja

Työväenopiston opiskelijoiden oman yhdistyksen eli Opistolaisyhdistyksen puheenjohtajana tervehdin kaikkia lukijoita.

Opistolaisyhdistys järjestää meille opiskelijoille monenlaista toimintaa, muun muassa retkiä kotimaassa ja ulkomailla sekä museokäyntejä. Kiinnostaako sinua osallistua retkien järjestelyyn? Tai oletko halukas kokeilemaan retken vetäjänä toimimista?

Vuosaaren Uutelassa meillä on yli 200 viljelypalstaa, joiden väki kokoontuu yhteisiin talkoisiin ja tapaamisiin. Talvi on takanapäin ja nyt on hyvä hetki istuttaa omat siemenesi maahan. Mikset kokeilisi?

Meillä on omat kotisivut ja sosiaalisessa mediassa olemme Facebookissa ja Instagramissa. Tule rohkeasti mukaan opettelemaan some-päivittämistä kanssamme. Tai jos olet jo taitava tietokoneen kanssa, olet oikein mielinen uusi jäsen viestintätiimiimme. Meillä on jo tietokone, enää tarvitaan sinun sormesi näppäimistölle.

Opistolaisyhdistyksessä on aivan kaikenikäisiä jäseniä, meitä on yhteensä tuhansia.

Nyt kutsun erityisesti mukaan aktiiviporukkaamme nuoria uusia jäseniä. Aikaisempaa kokemusta ei tarvita, lähde mukaan ja opettele kanssamme!

Toivon, että juuri sinä tulet mukaan joukkoomme ja ehdotat uusia ideoitasi meille.

Yhdistyksemme on perustettu vuonna 1920. Miten voimme olla enemmän mukana eri toimipisteissä ympäri Helsinkiä sekä netissä vuonna 2024?

Minun ja meidän yhteystietomme ovat tämän lehden viimeisellä sivulla. Lähetä viesti, tule mukaan.

Kiitos!

Työväenopisto täyttää 110 vuotta

Teksti: Ville Ylikahri, rehtori Kuva: Työväenopisto

Työväenopisto perustettiin keskelle hyvin myrskyisiä aikoja vuonna 1914. Opiston perustamisvuonna syttyi Euroopassa ensimmäinen maailmansota ja Suomi oli osana Venäjän keisarikuntaa mukana sodassa.

Myös Helsinki oli hurjassa muutoksessa. Kaupungin väkiluku kasvoi valtavaa vauhtia, kun maalta muuttettiin Helsingin tehtaisiin töihin. Joka puolelle nousi uusia kivitaloja. Uudet helsinkiläiset muokkasivat myös kaupungin kielioloja. Ruotsinkielisestä porvariskaupungista tuli suomenkielinen työläiskaupunki. Juuri näitä uusia asukkaita varten Helsingin kaupunginvaltuusto päätti perustaa työväenopiston.

Eivätkä valtavat muutokset ole tietenkään jääneet siihen. Opiston historian aikana on koettu kaksi maailmanlaajuista pandemiaa. Työväenopisto on selvinnyt myös läpi sisällissodan, talvisodan ja jatkosodan.

Maailma on aina ollut muutoksessa ja tulee aina olemaan. Samaan aikaan maailmassa on paljon pysyvää. Pysyvää on ihmisten halu ja tarve kehittyä, oppia ja tehdä asioita yhdessä. Tätä työväenopisto on tarjonnut nyt jo 110 vuotta.

Työväenopisto itsessään on yksi pysyvä elementti kaupungissamme.

Työväenopiston vahvuus on sen muuntautumiskyky. Lain mukaan ”Kansalaisopistot ovat paikallisiin ja

alueellisiin sivistystarpeisiin pohjautuvia oppilaitoksia, jotka tarjoavat mahdollisuuksia omaehtoiselle oppimiselle ja kansalaisvalmiuksien kehittämiseksi.”

Opisto on aina pystynyt vastaamaan kaupunkilaisten muuttuviin tarpeisiin. Opiston alkuvuosina toiminnassa korostui opiskelumahdollisuuksien antaminen työväestölle, joka ei ollut juuri muita kouluja käynyt. Nykyään tarjonnassa on paljon taito- ja taideaineita, jotka ovat monelle tärkeää vastapainoa hektiselle tietotyölle.

Viime vuosina taas suomen kielen opiskelu on ollut voimakkaassa kasvussa, kun Helsinkiin on muuttanut paljon ihmisiä ympäri maailmaa.

Tässä suhteessa opisto on palannut juurilleen: me tarjoamme tänne muuttaville ihmisille heidän tarvitsemiaan tietoja ja taitoja. Ennen tänne muutettiin Savosta, nyt Filippiineiltä.

Työväenopisto tarjoaa kaikille kaupunkilaisille sivistystä ja opetusta – ja iloa. Oppimisen iloa, oivaltamisen iloa, tekemisen iloa, musisoinnin iloa sekä yhdessä olon iloa.

Jatketaan ainakin seuraavat 110 vuotta tärkeää – ja iloista – työtämme alati muuttuvassa maailmassa ja kaupungissa. ●

**Jatketaan ainakin
seuraavat 110 vuotta
tärkeää – ja iloista
– työtämme alati
muuttuvassa maailmassa
ja kaupungissa.**

(Teksti on lyhennelmä opiston 110-vuotisjuhlassa pidetystä puheesta.)

Opiston 110-vuotisjuhlaa vietettiin helmikuussa

Teksti: **Simo Heiskanen**, Kuvat: **Eija Inglis**

Helsingin suomenkielisen työväenopiston 110-vuotisjuhlaa vietettiin Helsinginkadun Opistotalolla 9.2.2024. Aurinkoisena kirpeänä pakkaspäivänä tilaisuuteen oli saapunut paikalle toista sataa kutsuvierasta. Ennen varsinaista juhlaohjelmaa kuultiin muutama sananen vuonna 1927 valmistuneen Opistotalon komeasta arkkitehtuurista.

Juhlan avasi Helsingin kaupungin apulaispormestari **Johanna Laisaari**. Hän kertoi, että viimeksi kuluneen vuoden aikana kursseille ja tapahtumiin osallistui yhteensä peräti yhdeksänkymmentäkolmetuhatta opiskelijaa, opiston yhdessätoista eri toimipisteessä.

Seuraavana juhlasalin valot himmenivät ja oli vuorossa **Katriina Kantolan** ja **Antti Seppäsen** tyylikäs ja kekseliäs tanssiesitys. Tanssi sijoittui juna-asemalle, mistä todis-

teena tanssiparilla oli esityksessä mukanaan matkalaukut.

Rehtori **Ville Ylikahri**, joka on opiston historian yhdeksäs rehtori, piti puheen, kertoen kuluneista vuosikymmenistä. Kuulijoiden mielissä ehkä vilahteli maailmanhistorian tapahtumia kyseiseltä ajalta.

Four Vox -lauluyhtye, nimensä mukaisesti kvartetti, saapui lavalle laulamaan kauniin harmonisesti. Yhtyeen jäsenet myös kertoivat 20-vuotisesta historiastaan ja siitä, kuinka tutustuivat toisiinsa opistolla.

Kun laulajat poistuivat, vuorossa oli juhlan arvokkain osuus, Kansalaisopistojen liiton ansiomerkkien jako. Rehtori kertoi, että ansiomerkkejä on jaettu vuodesta 1948. Kerrottakoon, että ansiomerkkien ovat aikoinaan suunnitelleet **Hemmi Koivuniemi** ja **Theodor Björnström** ja ne ovat kullattua hopeaa. Ansiomerkkejä olivat jakamassa rehtori itse, apulaisrehtori ja koulutuspäälliköt.

40-vuotisansiomerkkien saivat italianopettaja **Sari Meurman**, italianopettaja **Sointu Syväoja**, puolan, ruotsin ja saksan opettaja **Holger Thors**, englanninopettaja **Tarja Uusisilta**, kankaanvärjäyksen opettaja **Aino Faven** ja maalauksen opettaja **Matti Sääski**.

30-vuotisansiomerkkien saajia oli 33 kappaletta ja 20-vuotisansiomerkkejä myönnettiin 55 kappaletta. Edellisestä ansiomerkkijuhlasta olikin vierähtänyt aikaa jo kokonainen vuosikymmen. Yleisö huomioi palkitut runsain ja toistuvinkin aplodein. Sari Meurman päätti tämän osuuden omalla puheellaan.

Juhlan ohjelmallisen osuuden päätti kaikkien osallistujien perinteikäs yhteislaulu ”Arvon mekin ansaitsemme” Four Vox -yhtyeen säestämänä.

Vaikuttavien puheiden jälkeen väki siirtyi juhlasalista Oppiskahvioon, jonka osaava henkilökunta oli valmistellut cocktail-tarjoilut. Kuohuvat juomat juhlan kunniaksi tarjosi myöntämistään opiskelija-apurahoista tuttu Zachris Castrénin säätiö.

Opistolaisyhdistyksen puheenjohtaja **Simo Heiskanen** ojensi rehtorille kukkatervehdyksen yhdistyksen puolesta ja toivotti opistolle menestystä tulevalle sadalle vuodelle.

Paikalle saapuneet tapasivat iloisissa merkeissä sekä vanhoja että uusia tuttavuuksia. Kahvion täytti vilkas puheensoriina, joka jatkui vielä hyvän tovin. ●

Opistolaisyhdistyksen kukkatervehdyksen ojentaa yhdistyksen puheenjohtaja **Simo Heiskanen**.

Maljannosto, Opiston rehtori Ville Ylikahri, opistolaisyhdistyksen puheenjohtaja Simo Heiskanen ja Zachris Castrenin säätiön puheenjohtaja ja Ritva Nuutinen.

Ansiomerkin saivat mm. Veli Antti Koivuranta, Eeva Lauttamus-Lindberg, Elisa Tan ja Satu Luomajoki.

Henkilöstön tervehdys Auli Syrenius.

Kerjäläisoppera

Työväenopiston

suurtuotanto 2023

Englantilaisen näytelmäkirjailija **John Gayn** balladiooppera *The Beggar's Opera*, joka tunnetaan Suomessa nimellä *Kerjäläisoppera*, sai ensiesityksensä Lontoossa 1728. Teos saavutti heti valtavan suosion, ja sitä esitettiin ennätykselliset 62 kertaa peräkkäin.

Kerjäläisoppera on kolminäytöksinen musiikkinäytelmä, pastissiteos, joka yhdistelee vuoropuhelua, laulua ja tanssia. Sen 69 sävelmää (oppera-aarioita, vir-

siä, kansanlauluja, balladeja) olivat tuttuja 1700-luvun englantilaisyleisölle. Ooppera koostuu siis useiden eri säveltäjien musiikista, minkä vuoksi sen tekijäksi ilmoitetaan etunenässä John Gay, joka sanoitti laulut uudelleen näytelmäänsä sopiviksi. Säveltäjä **Johann Christoph Pepusch** sovitti laulut ja sävelsi niiden teemoista teokseen alkusoiton.

Helsingin työväenopiston laulun ja tanssin sekä käsityön opiskelijat toteuttivat Kerjäläisopperan ensimmäisen

Kerjäläisoppera kuvattuna Opistotalon aula näyttelystä.

Puvustuksessa hyödynnettiin runsaasti kierrätysmateriaalia. Osa rekvisiitista löytyi Opistotalon tarpeistosta ja osa lainattiin tai vuokrattiin muualta.

mäistä kertaa täysin suomennettuna versiona syksyllä 2023.

Suomenkielisen käännöksen niin puherepliikkeihin kuin laulujen teksteihin teki opiston laulunopiskelija **Saara Pääkkönen**, joka on siviiliammattiltaan kääntäjä. Opiston produktiossa oli mukana yhteensä yli 30 laulajaa ja tanssijaa, joiden lisäksi orkesteriosuuksista vastasi yhteistyökumppaniksi saatu harrastajaorkesteri Amore Barocco. Orkesterin harjoituttamisesta ja johtamisesta vastasivat **Anni Elonen** ja **Laura Olberg-Ekman**.

Lauluosuuksien harjoittelu aloitettiin opiston laulun ja esiinty-

mistaidon kurssilla syksyllä 2022 laulunopettaja **Mervi Sipola-Maliniemen** ohjauksessa. Myös tanssijat aloittivat harjoittelunsa syyslukukaudella 2022. Heidän opettajinaan toimivat tuotannon kokonaiskoordinaattorina toimiva tanssinopettaja **Laura Humppila** sekä tanssin ja keho-soittamisen opettaja **Venla Sandgren**. Laulajat ja tanssijat valittiin mukaan avoimen esiintyjähaun kautta, ja mukaan hakeutuikin runsaasti opistossa pitkään opiskelleita esiintyvien alojen harrastajia.

Lukuvuoden päätteeksi keuhälä 2023 alkoivat yhteisharjoitukset, joissa laulajat ja tanssijat pääsivät

työskentelemään kahden ammattisolistin, **Tomi Metsäkedon** ja **Rolf Bromanin** kanssa. Kerjäläisopperan ohjauksesta vastasi suomalaisen oopperakentän moniosaaja **Ville Saukkonen**. Yhteisharjoitukset jatkuivat kesätauon jälkeen elokuussa, jolloin kokonaisuus hitsattiin yhteen kolmen viikon tehoajan aikana.

Saukkosen ohjauksessa Kerjäläisoppera sijoitettiin Helsingin Kallioon, ja lavalla nähtiin niin Roskapankin prinsessat, Brahe Boys kuin Orlan saunan mainoksiakin.

Puvustuksen suunnitteli **Hanna Hakkarainen** ja se toteutettiin yhteistyössä työväenopiston puvustuskurssilaisten kanssa. Puvustuksessa hyödynnettiin runsaasti kierrätysmateriaalia. Osa rekvisiitasta löytyi Opistotalon tarpeistosta ja osa lainattiin tai vuokrattiin muualta.

Esiintyjien maskeerauksen tekivät Stadin AO esitys- ja teatteri-

tekniikan koulutuksen opiskelijat opettajansa **Sini Silfvenius-Bartin** ohjauksessa. Tässäkin kohdassa pystyttiin siis hyödyntämään hyviä verkostoja ja Helsingin kaupungin oppilaitosyhteistyötä.

Oopperan esitykset olivat Opistotalon Juhlasalissa 1.-9.9.2023. Sali oli yhteensä viidessä esityksessä ääriään myöten täynnä, ja Kerjäläisopperan yleisömäärä nousi lähes 2400 katsojaan. Tämän kokoluokan esityksiä ei opistossa ole toteutettu moniin vuosiin, ja haastavien koronavuosien jälkeen oli ilo voida tarjota kaupunkilaisille mahdollisuus osallistua sen kokemiseen niin yleisössä kuin lavallakin.

Zachris Castrenin säätiö tuki opiston suurproduktiota, minkä ansiosta Kerjäläisopperan tuotannolle voitiin muun muassa vuokrata aito cembalo ja hoitaa soitin- sekä rekvisiittakuljetuksia eri puolilta pääkau-

punkiseutua. Säätiön tuella saatiin myös käytettyä ammattikuvaajaa, **Sakari Röysköä**, jonka ottamista valokuvista tuotettiin näyttely Opistotalon Aulagalleriaan 5.2.-8.3.2024.

Helmikuussa 2024 kantautui työryhmän korviin ilouutisia, kun Vanhan musiikin liitto julkisti Vanhan musiikin teko 2023 -kilpailun finalistit. Kerjäläisoppera -produktio on valittu viiden finalistin joukkoon ja valinnan tekee musiikkitoimittaja **Risto Nordell** maaliskuussa.

Kiitokset vielä kaikille produktiossa mukana olleille esiintyjille, tuotantoryhmälle sekä erityisesti sille mahtavalle määrälle katsojia, joita esitykset tavoittivat! ●

Satu Luomajoki

Kerjäläisopperan tuottaja ja musiikin suunnittelijaopettaja
Helsingin työväenopisto

Zachris Castrenin säätiön kuulumisia

Opistolaisyhdistyksen hallinnassa oli Zachris Castrenin stipendirahasto, josta jaettiin apurahoja suomenkielisen työväenopiston opiskelijoille.

Rahasto sai opistolaisilta erisuuruisia testamenttilahjoituksia vuosikymmenten ajan. 2000-luvulla rahasto sai lahjoituksena asunto-osakkeen. Rahaston omaisuus luovutettiin peruspääomaksi perustettavalle säätiölle.

Rahasto sai ensin asunto-osakkeen ja 2008 suuren rahalahjoituksen ja rahasto päätettiin säätiöidä. Rahasto jakaa apurahoja suomenkielisen työväenopiston opiskelijoille täydennys- ja jatkopiskeluun muiden oppilaitosten kuin työväen- ja kansalaisopistojen kursseille. Hakuaika on huhtikuu, tarkemmat tiedot, hakuohjeet ja lomakkeet löytyy säätiön kotisivuilta www.zcsaatio.fi

Vuonna 2023 apurahoja anottiin ja myönnettiin seuraavasti: Anomuksia tuli 134 kpl 103 000€ myönnettiin 62 000 edestä ja maksettiin 51.688€.

Säätiö palkitsi kannustusstipendillä syksyllä henkilökunnan ehdotuksesta motivoituneita opiskelijoita opiskelustaan ja ryhmähengen rakentajina koko opiskeluryhmän sisällä. Stipendin sai 18 henkilöä ja yksi ryhmä. Stipendit olivat suuruudeltaan 200-500 euroa, ja ne julkistettiin joulujuhlassa. ●

Hakuaika on siis huhtikuu.

Lue ohjeet ja noudata niitä: www.zcsaatio.fi

Hyvää alkanutta vuotta 2024!

Ritva Nuutinen, säätiön puheenjohtaja

Zachris Castrén syntyi kauppiasperheeseen Oulussa 1868. Hän opiskeli Helsingin yliopistossa ja väitteli tohtoriksi 1899. Hänet nimitettiin käytännön filosofian dosentiksi yliopistoon 1903. Castrénille myönnettiin professorin arvo vuonna 1928.

Zachris Castrén valittiin 1914 toimintansa aloittaneen Helsingin suomenkielisen työväenopiston ensimmäiseksi johtajaksi. Vuodesta 1917 lähtien Castrén oli Työväenopistojen liiton johtaja sekä vuodesta 1919 Kansanvalistusseuran puheenjohtaja. Kaikissa edellä mainituissa tehtävissä hän toimi kuolemaansa 1938 saakka. Työuransa aikana hän toimi monissa luottamustoimissa ja oli merkittävä mielipidevaikuttaja.

Johtajana Castrén piti tärkeänä työväestön sivistys- ja yhteiskuntataitoja. Työväenopiston johtajana hänen tavoitteenaan oli, että oppilaat, opettajat ja eri ryhmittymät kohtaisivat samanarvoisina. Opiskelun vastapainona hän korosti opetuksen ulkopuolella tapahtuneiden yhteisten tilaisuuksien merkitystä.

Zachris Castrénin mielestä kansanvalistustyön kautta uudistukset tulevat mahdolliseksi.

Teatteritietoa kahdessa sukupolvessa

Teatteriharrastus siirtyi usein sukupolvelta toiselle. Niin kävi myös **Anneli Munckille**, 96, ja hänen tyttärelleen **Riitta Tiaiselle**, 69.

Riitta muistaa ensimmäiset teatterielämykset kouluajoilta. ”Oppikoulun äidinkielen opettaja vei meidät usein teatteriin”, hän muistelee.

Harrastus tuntui luontevalta, sillä hänen äidistäänkin alkoi kehkeytyä kulttuurin hevijuuseri samoihin aikoihin, kun lapset olivat varttuneet. Päivät täyttyivät opintopiireistä, esitelmätilaisuuksista ja teatterisakäynneistä. Vuosikymmeneine ajan opiston ovi kävi melkein jokainen arkipäivä ainakin kerran, joskus jopa kolmesti.

Vaikka teatteritiedon ja kirjallisuuspiirien vetäjät vaihtuivat **Eira Mollbergista Mervi Tuomikoskeen, Iiro Kajakseen, Kaarina Kytömaahan** ja **Riikka Korppi-Tommolaan**, Anneli Munck suunnisti etupenkkiin vuosikymmenien ajan.

Kun Riitta Tiainen jäi eläkkeelle vuonna 2017, seuraavana syksynä hän aloitti ”opinnot” äidin ja siskonsa **Pirkon** kanssa teatteritiedon piirissä. Äidin liikuntakyvyn heikentymisen seurauksena Riitta avusti myös äitiään kurssille.

”Koronan aikana äiti nautti teatteritiedon seuraamisesta netissä. Hän näki ihmisten kasvot läheltä. Myöhemmin, koronan jälkimainingeissa vahtimestari avusti meitä pääsemään pyörätuolilla juhlasalin lehterille, ja aina Riikka tervehti meitä tunnin alussa vilkuttamalla.”

Teatteripiirin osallistujien joukosta löytyi myös vanha tuttava **Riikka Viren**. ”Olin niin innoissani opiskelusta, että sain houkuteltua mukaan **Kaija-Maija Parviaisen, Tuuli Sydänmaanlakan** ja tyttäreni anopin **Sisko Tuukkasen**.”

Yhdessä äiti ja tytär eivät enää käyneet teatteriesityksissä. Riitta Tiainen muistelee, että he kävivät viimeisen kerran elokuvissa katsomassa **Pamela Tolan** ohjaamaa elokuvaa *Teräsleidit*.

Kun koronan jälkeen opinnot alkoivat Viipurisalissa opistotalolla, Riitta alkoi käydä kurssin jälkeen tiistaisin äidin palvelukodissa kertomassa tuoreet teatteritiedon uutiset äidilleen. ”Vuosikymmeniä yhdessä kurssia käyneet vanhat ystävät lähetivät hänelle aina terveisiä.”

Teatteritiedon kurssi on Riikalle yksi viikon kohokohdista. ”Ohjelma on monipuolinen, ja se nostaa esiin sellaisia esityksiä, joita en ehkä itse oli huomannut. Ennen esityksiä

saamme taustaa ja tietoja, ja niiden jälkeen seuraavalla kerralla keskustelemme. Siitä se sadan osallistujan me-henki syntyy.”

Riikan tapa kohdata ja huomioida iso porukka erilaisia ihmisiä on Riitan mielestä poikkeuksellisen hienoa. ”Hän valmistautuu tapaamisiimme erityisellä huolella ja saa meidät keskustelemaan. Nykyisin ystävänä kyselevät teatteritärppejä.”

Riitta kiittelee Riikan kutsumia luennoitsijoita kuten ohjaaja **Mikko Roihaa** ja professori **Hanna Korsbergiä**. Roiha on kehittänyt Vapaa teatteri- konseptin, jossa kootaan näyttelijät eri maakuntateatterista. He harjoittelevat esitykset valmiiksi Roihan kotikaupungissa Berliinissä, ja esitykset kiertävät eri teatterissa ympäri maata. Maaliskuussa Riita matkustaa Tampereelle Roihan ohjauksen perässä.

”Korsberg taas avasi kurssilaisia paljon puhuttanutta kysymystä, miten tuoda historia näyttämölle. Helmikuun alussa pohdimme eepisen ja draamallisen teatterimuodon eroja”, Riitta kertoo.

Myös jälkipuinti on hänen mielestään tärkeää. Pikkuporukat koontuvat lounaalle jatkamaan keskustelua. Kehuja saavat opistotalon kahvilan keittolounaat ja kahvileivät.

Dialogi

| TEKSTI: **Sirkka-Liisa Sandelin-Nertamo**

”Lounaskeskusteluissa nousevat esiin yleissivistävät teemat kuten Suomen itsenäisyyden alkuaikaa kuvaava **Esa Leskisen** ohjaama ”Ensimmäinen tasavalta”. Vaikuttava aihepiiri nousee esiin **Ujuni Ahmedin** ja **Elina Hirvosen** tämän ajan tarinasta ”Tytöt, jotka ajattelevat olevansa yksin”, joka kuvaa nuoren naisen omaa tietä vapauteen.

Lounaspöydästä Riitta kertoo saaneensa hyviä vinkkejä vapaiden teatteriryhmien esityksistä kuten Teatteri 98:n ”Neuvostoihmisen loppu”. ”Se vaikuttaa vieläkin.”

Teatteritiedon opintopiirissä hän kertoo oppineensa ja syventäneensä ymmärrystä teatterista katsojakokemuksena, miten esitykset syntyvät ja millainen teos jää mieleen ja vetoaa. Teatteritiede on tieteen alana aukeamassa uudella tavalla. Kursusi on motivoinut vahvasti lisätiedon hankkimiseen.

”Toivon, että omat lapseni jatkavat isoäidin viitoittamaa tietä teatterin ihmemaailmaan. Lupaavia merkkejä on ilmassa. Ehkä käy kuten äidillä ja minulla, kun ruuhkavuodet hellittävät.” ●

- Anteeksi, onkohan tässä tilaa?
- Ole hyvä vaan, saat ikkunapaikan, laukku taitaa olla paras panna penkin alle.
- Näyttää taas satavan.
- Niin näyttää, taidetaan täälläkin pian saada vedenpaisumus. Muualla ainakin luonto on jo ihan sekaisin, kauheita maanvyörymiä.
- Ei Suomessa sentään sellaista tapahdu, meillä on kunnan peruskallio.
- No vesi tulee nousemaan ainakin meressä, kun ikijäät sulaa navoilla.
- Siihen kyllä vielä menee aikaa, meillähän maa nousee, kun jäät aikoinaan painoivat sen alas.
- Niin ja sitten nuo hiilidioksidit ja saasteet, turvetta tupruttavat...
- Hei kato, tuolla on lehmiä laitumella näin lähellä kaupunkia.
- Et kai sä vaan juo maitoa ja syö juustoa!! Maidon tuottaminen liisää ihan kamalasti metaania ilmaan.
- Kuule kyllä juon, ainakin litran päivässä.
- Muuten luetko lehtiä? Huomasitko, mitä alankomaalaiset ovat keksineet.
- No mitä muka, kuivattamaan lisää maata merestä itselleen, niillä on jo yks kolmasosa maastaan veden pinnan alla.
- Niillä on lehmien laidunmaita veden päällä laivassa, ne menee ylös ja alas, kun vedenpinta nousee ja laskee. Lehmille viedään ateriaksi ruoan jätteet ja golfkentiltä ajatut ruohot esimerkiksi. Ja arvaa mitä; lehmillä on siellä laitumella omat vessatkin. Ja ne osaa käyttää niitä, ihan ite kävelevät sisään oviaukosta. Ei tarvita kun kaks ohjaavaa vientiä vessaan, niin ne osaa ite mennä ja pissiä vielä ihan oikeaan kohtaan. Lehdessä sanottiin, että lehmät on siinä paljon tarkempia kuin te miehet, jotka lorotatte miten sattuu...
- Katopas nyt lehmä itte, että ollaan jo Keravalla....Hoplaa vaan... ●

| TEKSTI: **Marja Salmela**

”Lämpimiä ajatuksia ja iloa sinulle”

TEKSTI ja KUVAT: Outi Honkimaa ja Hyvänmielen käsityöpiirin opiskelijat

Kuvat opiskelijoiden töistä

Helsingin työväenopiston Itämerentalon opetuspisteessä kokoontuu Hyvänmielen käsityöpiiri, joka neuloo ja virkkaa tuotteita hyväntekeväisyyteen. Kohteet vaihtelevat tarpeen mukaan aina keskosvauvoissa vanhuksiin.

Yllätys on aina valtaisa mitä kurssikertojen välissä opiskelijat ovat saaneet neulottua ja/tai virkattua. Viikkojen välissä on syntynyt monet sukkaparit, hatut, lapaset, hartiahuivit, peittojen palaset ja vauvaneuleet.

Kierrätyslankoja hyödyntäen, joskus myös uusista langoista. Lankoja keräämme lahjoituksena, joiden pohjalta hyväntekeväisyys käsityöt syntyvät. Tämä on myös mitä parhainta kierrätystä. Tarpeettomaksi jääneet langat ovat saaneet hyvän käyttökohteen hyväntekeväisyyskäsityössä.

Keskosille ja vauvoille sairaalaan olemme neuloneet aivan uusista neulelangoista. Näin pystymme varmistamaan niiden materiaalikoostumuksen. Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistykseltä ryhmä sai rahaa, jolla pystyimme ostamaan vauvalankoja. Iso kiitos opistolaisyhdistykselle!

Merkitseksiä hyväntekeväisyydestä ja yhdessä tekemisestä. Joulun viimeisellä Hyvänmielen käsityöpiiriin kurssikerralla keskustelimme kahdesta temasta. Ensimmäinen teema, mitä sinulle merkitsee tehdä hyväntekeväisyyteen käsitöitä? Toinen teema oli, mikä on ryhmän merkitys sinulle? Kootusti alla ajatukset:

- kokee olevansa hyödyllinen
- se antaa hyvänmielen tekijälle, että vastaanottaja ilahtuu saamastaan neuleesta

Pienistäkin langanpät-
kistä saamme hienoja
töitä aikaiseksi tunteella.

- tulee hyvämieli, kun voi antaa toisille töitä, jakaa niitä
- tulee hyvä mieli ajatuksesta, että voi ilahduttaa toista ihmistä
- yhdistyy auttamisen ja käsityön tekemisen ilo
- ryhmässä saa ideoita toisilta itselle sekä jakaa toisille omia
- On kiva, että voi tehdä käsillä jotain valmista, kun omaiset/sukulaiset ovat jo ihan kyllästyneitä saamista käsitöistä. Neuleet menevät jollekin tarpeeseen. Kaikki käsialat sopivat lahjoitustöihin, kun valitsee sellaisia tuotteita, joihin oma käsiala sopii.
- Tuntee itsensä tarpeelliseksi ja samalla saa mielihyvää, kun voi lahjoittaa tarvisijoille. Myös ajankulua ja haastetta aivoille, kun opettelee uusia tekniikoita.
- Kun on halu ja kyky tehdä niin tämä tapa on saada tuotteet käyttöön tarvisijoille. Valmis tuote tuo hyvää mieltä tekijälle kuten tuotteen saajalle. Minulle on myös tärkeää, että lahjoitamme erilaisia tuotteita erilaisille ryhmille.

Ei yksin vaan ryhmässä

- kiva porukka ja ryhmästä saa ideoita
- ryhmässä on hauskaa ja sillä on tärkeä tehtävä mahdollisen yksinäisyyden torjunnassa
- mukavaa yhdessä tekemistä
- ryhmässä on mukavaa neuloa ja jutella samalla porukan kanssa
- olen neulomisen lisäksi opetellut virkkaamaan ja astunut muutenkin välillä uusille ”epämukavuusalueille” eli kokeillut uutta.
- ryhmässä voi saada ja jakaa erilaisia neulomistekniikoita
- mukava tavata uusia ihmisiä
- ryhmä on täynnä osaajia, joilta aina oppii uutta, saa erilaisia vinkkejä
- ryhmässä myös opitaan uusia tekniikoita
- meistä on muodostunut kiinteä ryhmä

Jokaiseen neuleeseen viesti

Jokaiseen neuleeseen liitämme viestilapun, jossa kerromme tiedon neuleryhmästä, ja toivotamme neuleen/virkkaustyön saajalle ”Lämpimiä ajatuksia ja iloa sinulle”

LISÄTIETOJA

Kurssin löydät ilmonetistä Hyvänmielen käsityöpiiri
<https://ilmonet.fi/course/H241317>

Jos sinulla on ylimääräisiä lankoja ja haluat ne antaa ryhmälle kurssikäyttöön, ota yhteyttä **Outi Honkimaa** etunimi.sukunimi@hel.fi tai toimittaa ne suoraan

Helsingin työväenopisto,
Itämerentalon toimipiste
Tallberginkatu 1, 2 krs.
Helsinki, Ruoholahti.
Lähetyksen päälle Outi Honkimaa.
Opistoisäntä ottaa langat vastaan.

Oppiskahviossa on kiva olla töissä

Jonna Rajala

- kotoisin Helsingistä
- Oppiskahvion esihenkilö
- 30-vuotias

Kuinka paljon asiakkaita on keskimäärin päivässä?

Kyllä niitä käy sellainen noin 500 vähintään. Sanotaan, että aamuvuorolaisilla käy sellainen 300-400 ja iltavuorolla jotakuinkin saman verran.

Kuinka kauan sä oot ollut tässä työssä?

Nyt kolmisen vuotta.

Mikä tässä työssä on sun mielestä kivointa?

Asiakkaat, työympäristö ja työnteko, työntekotavat, miten voi tehdä töitä. Ja saa vähän itse määrätä sitä työtah-
tia ja sen työn laajuutta.

Mikä täällä on suosikkilounas? Mistä tykätään eniten, onko sellaista?

No oikeastaan kaikki on tosi suosittua. Jos ny jokin täytyy nostaa niin, eniten ehkä pähkinäinen kookoskana-
keitto on yksi erityisen tykätty. Kasviskaalikeitto, yleensä keitot, ovat todella suosittuja.

Minkälaista asiakaskuntaa, voiko kuka vaan tulla tänne lounaalle ja kahville?

Kyllä voi tulla, mutta mehän ei saada tätä sillä lailla mainostaa, mutta että saa tulla myöskin muualta.

Mikä on ikäjakauma asiakkaissa?

No ikäryhmä oikeastaan on suhteellisen iäkästä, mutta myös on vähän nuorempaakin porukkaa, jotka käyvät täällä kursseilla. Keski-ikä on sellainen sanotaan 40-50 vuotta.

Mitä sä teet, kun tämä on kiinni lomien ja kesätauon aikana?

Mä käyn täällä tarkistamassa kahvion postit, laitteiden kunnossapito, kaikkea, että kaikki toimii. Sitten mä oon tietenkin lasten kanssa lomalla, että on siitä hyvä työpaikka ollut mulle, kun mulla on kaksi lasta. Ja heillä on tietenkin kesät ja talvilomat, niin nämä lommat on samaan aikaan. ●

| Teksti ja kuva Ulla Mielonen

Isoäitini, pielavetinen rehevä juurimummo

Oli pitäjänsä pitokokki ja hautajaisten nisujen veivaaja. Häneltä onnistuivat lehmien lypsy, kanan kaulan katkominen ja sodan aikaan kotiryssän ruodussa pito. Jatkuva raskas työ oli kovettanut mummin kädet koppuraksi, mutta naama lohkeni korvasta korvaan, kun lastenlapset tulivat kylään. Tosin mekin olimme saman tein työn touhussa, mummi sälytti meille Rasilan tilan kevyet toimet, kuten veden kannon kaivosta, savusaunan lämmityksen, matonkuteiden leikkelyn tai tallin katon tervaamisen. Kukin meistä mukuloista saatiin ikäämme vastaava työ, joka myös tehtiin ja tehtiin kunnolla.

Mummin vapaa-ajan harrastus oli mattojen kutominen. Kaikki virkaheiot, rikki ja huonoksi menneet vaatteet leikeltiin matonkuteiksi, sitten kangaspuiden louskutus kuului navetan nurkalla aina, jollei mummi ollut muualla touhun tohinassa. Muuta ajankulua maatilalla hoidon ohessa olivat koivun tuohuksista väännetyt sadat, jollei tuhannet tuohukset, joista mummin näppärissä käsissä syntyi mm. tuohivirsuja ja tuokkosia. Tuokkosia muistan jaetuksi pitkin pitäjiä lahjoina ja muuten vaan mukaville. Äitikin hiihteli talvet kirkonkylän koululle tuohivirsut ojossa, vaarin vanhasta villapaidasta puretuista langoista tehdyissä villasukissa, joissa oli ne kantavahvikkeet, joita minullekin joku tädeistä yritti tekemään opettaa. Ei mennyt oppi perille, onneksi mummin sukavarastoista riittää vielä pitkään.

Mummi oli kova marjanpoimija- ja mehustaja. Laatokkakin olisi tulvinut marjastusaikaan mehustetuista juo-

mista, pulloja happani kymmenittäin pottukellarissa vielä seuraavana syksynä, tosin nekin mummi juotti pois veotamalla siihen, että homeinen mehu takaa hyvän lauluäänen. Voi mummi, siinä olit kyllä väässä; vielä hautajaisissakin väki kaikkosi ympäriltäni, kun yritin raakkua ”Oi kallis Herramme”. Olen siis opetellut laulamaan suu auki, äänettä ja joka kerta mummia ja niitä happamia mehuja lämmöllä muistaen. Ylijäämämehut kelpasivat vielä vispipuuron raaka-aineeksi, sitä mummolassa syötiinkin sitten joulupuuron laittoon asti, maidolla ja paljolla sokerilla. Minulla oli oma lautanen, jossa oli tyttö, poika ja koira. Mummi käski syödä kaiken, niin että kuvat näkyvät. Ovelana yritin siinä viisivuotiaana mummia höynäyttää ja kaavin ruoan lautasen reunoille kuvien näkyessä. No, sittemmin en kuvallautastani nähnyt, vaan söin aina valkoiselta soppalautaselta ja lusikalla. Oli ruoka mitä tahansa. Niin se mummo meitä opetti ja oppi meni myös perille. Vieläkin kuulen hänen äänensä sanovan tiukasti: ”Eikö sana kuulu, vai eikö se tehoa?”

Äiti muisteli kerran nuoruuttaan, miten kaikki yhdeksän mukulaa käskettiin lauantai-illan savusaunan jälkeen riviin. Saivat piiskaa ”varmuuden vuoksi”. Me lapsenlapset saatiin harmiksi vaan virpomavitsat pääsiäisenä. Ei saatu piiskaa, vaikka kuinka kinuttiin. Piiskan perimmäinen tarkoitus selvisi vasta aikuisiällä. Siihen loppui kohdallani myös pääsiäisvirpominen. Äidin siskot olivat huumorisakkia, kukin tavallaan. Eeva se tykkäsi huijata minua lasta pussaamaan pihakaivon rupisammakkoja, niistä ei muuten tullut minulle rinssiä. Sam-

makoita kaivossa riitti ja mummo sanoi, että silloin on kaivovesi puhdasta, kun siellä sammakotkin viihtyy. Rinsikokeilu muuten toteutettiin usealla sammakolla, tulos aina sama, vaikka kuinka niitä imuttelin. Eräänä ukonilmapäivänä Helena-täti huijasi minua latomaan kaikki talon kumikkaat ikkunalaudoille, ettei salamois sisälle. Siellä ne sitten isoisän Nokia Kontiot kokoa 47 pönöttivät rinta rinnan mummin pelargonien kanssa. Mummoa tämä tempaus nauratti kovasti. Jos sain minä joskus kepposista syyt päälleni, en joutunut Vaahteramäen Eemelin lailla sullotuksi verstaaseen. Sylvi-täti keksi kerran laittaa pyhäkouluun ja siinä oli rangaistusta kerakseen. Onnekseni tajusin laulaa niin nuotin vierestä, että Jumalan pilkkana pitivät ja päästivät pakanan pyhäkoulusta pois kuleksimasta. Jälkeenpäin selvisi, että pyhäkoulu sai jäädä mummon suosiollisella avustuksella, tarvitsi minua marjamettälle.

Mummini, vanhakantaisia jouhevia perusnaisia, niitä jotka tutkan tavoin luotsasivat sota-Suomen kotikonnuilla olevaa väkeä, maan hiljainen (no siitä ehkä eri mieltä) ja nöyrä työmyyrä. Monesti olleet apuna mummon neuvot, ei ole tarvinnut Niksi-Pirkasta lukea. Eikä Marttojen sivuilta, vaikka osan omistaan mummi oli heiltä oppinut. Muistan lapsena miettineeni, koska mummi ehti nukkua? Tokihan hän jossain välissä vaarin viereen kerkesi, koska jälkikasvuakin kertyi yhdeksän... ●

TEKSTI: Tiina Kautiainen

Luovan kirjoittamisen kurssilla 2019 Kurssittajana **Katri Sola**

Opistolaisyhdistyksen

Oppiskahvio

Oppiskahvio palvelee Opistotalon toisessa kerroksessa opiston opintokauden aikana.

MA – TO KLO 9.30 – 20.00 PE KLO 9.30 – 16.00

Oppiskahviossa on saatavana päivittäin itse leivottuja leivonnaisia, suolaisia vitriinituotteita sekä keittolounasta ja salaattiannoksia alkaen klo 10.30.

Yhteystiedot:

Oppiskahvio / 2. kerros
Helsinginkatu 26, 00530 Helsinki
050 447 4770 oppiskahvio@gmail.com

Opistolaisyhdistyksen jäsenkortilla Mundo-kahvi erikseen kassalta tilattuna 2,50 € (2,90 € normaalisti)

TERVETULOA VIRKISTYMÄÄN KAHVIOOMME!

SENIORIT päiväkahveilla

TEKSTI: Ritva Nuutinen ja **KUVA:** Ulla Mielonen

Muistelmia eräästä viime syksyn tapaamisesta, muutama seniori kertoi opiskelujen alku ajoista ja vähän jatkoistakin.

Merja

Vuonna 1970 olin 16-vuotias. Ensimmäinen kurssi oli öljyvärimaalauksen kurssi, jonne menin isältä lainatussa valkoisessa työtakissa.

Sain joululahjaksi isältäni öljyvärit ja muut tarpeet ”ettei tarvitsisi piirtää koulukirjojen sivuihin”. Kurssi-paikka oli Helsinginkadun toimipisteen vintillä.

Alastonmalli oli sairastunut ja

Takanani oli työolojen takia tehdyt suoritukset Kansanvalistusseurassa. Nyt juuri olemme viihtyisässä senioritapaamisessa.

Leo

Työväenopiston kurssit aloitin Nokian opistossa vuonna 1954 kirjanpito aineenani myymälä. Muutettuani Tammisaaren jatkoin ranskan kielen opiskelua Ekenäs Arbetarinstituutissa. Seuraava paikkakunta oli Kotka, jossa T.O. Kivimäki oli rehtorina. Siellä opiskelin puhetaitoa ja saksan kieltä. Siellä aloitin valmennuksen kauppaopiston aiheista. Tenthimme vuoden aikana Kotkan kauppaopistossa. Merkonomin tutkinto todistuksen sain keväällä 1962.

Muutin Helsinkiin ja aloitin Työväenopistossa tiedotusopin kurssilla vuonna 1962. Opiskelin eri ryhmissä ja olin mukana opistolaisyhdistyksen toiminnassa, ensin jäsenenä ja lopuksi puheenjohtajana. Olin myös opiston johtokunnassa sekä jäsenenä että puheenjohtajana.

Sitten muutin Vaasaan vuonna 1979. Siellä opiskelin kieliä ja ruoanlaittoa. Porvooseen muutettuani vuonna 1985 keskityin englannin kielen opiskeluun. Nyt olen lopettanut varsinaisen opiskelun, mutta olen mukana Helsingin opistolaisyhdistyksen senioreissa ja muistelen kulunutta elämääni.

Raili

Olen aloittanut 1956 kansantanssitunnilla. Sen jälkeen on ollut opiske-

lua, liikunnassa jooga, kuntojumpa ja kehonhuolto, joka samoin kuin kulttuurikierros jatkuu edelleen.

Kieliä olen vuosien aikana opiskellut ruotsia, englantia ja saamea sekä lisäksi kirjanpitoa.

Olin opistotalon ala-aulassa nau-lakkovartijana monta vuotta. Silloin kaikki opiskelijat jättivät päällysvaatteet alakerran vartioituun nau-lakkoon.

Opistoon ilmoittautumisia olin vastaanottamassa aina syksyisin, kunnes siirryin hoitamaan yhdistyksen kirjamyymälää. Tehtävä kesti 33 vuotta, kunnes kirjamyymänti lopetettiin.

Opistolaisyhdistyksestä kiinnostuin, kun jutteli opiskelijoiden kanssa kysellen yhdistyksestä. Ei mennyt kauaakaan, kun huomasin olevanani yksi kesäkoti Vuosannan emännätäväestä. Sitten seurasi silloinen johtokunta eri toimikunnat kesäkoti-kirjamyymänti-kahvila-koulutus-tiedotus-retkeily-viihde ja vielä Itäinen aluetoimikunta

Vanhojen opistolaisen/seniorkerhon vetäjänä olen toiminut vuodesta 1993 ja yritän edelleen, yhdessä toisten kanssa.

Minulla on ollut mahdollisuus osallistua KTOL:n ja KOL:n opintopiireihin, valtakunnallisiin tapahtumiin sekä eri opistopiirien ja opiskelijoiden tapahtumiin.

Näistä tapaamisista olen saanut elinikäisiä ystäviä ja ihania muistoja. Minulle on myönnetty Kol:n 50-vuotisansiomerkki 50 vuoden opistotyöstä. ●

tilalla oli yksi opiskelijoista poolopaidassa ja leveälahkeisissa farkuissa. Taulut isäni kehysti itse ja ovat edelleen olohuoneeni seinällä.

Urpo

Vuonna 2002 jäätyäni eläkkeelle vaimoni ilmoitamana aloitin hänen kanssaan latinan kielen alkeet. Ihastuimme opettaja Suvi Randéniin niin että viihdyin ”käännöstyössä” viisi vuotta.

Retket 2024

Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys Retkeilytoimikunta

Helsinginkatu 26, 00500 Helsinki
PL 53305 00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HUOMIO! Kaikki bussi-matkat lähtevät KIASMAN edestä ellei toisin mainita.

**Tarkemmat
TIEDOT
retkistä**

www.opistolaisyhdistys.fi

**Tulostettuja ohjelmia on saatavilla
Opiston toimipisteistä**

HUHTIKUU

LA 13.4. BUSSIMATKA TAMPEREELLE PIAF NÄYTÖKSEEN TAMPEREEN TEATTERIIN.
Sirkka Koponen, 0505649365
sipsukoponen@hotmail.com

LA 27.4. KOUVOLAN TEATTERI, MUSIKAALI CABARET,
Sirkka Koponen, 0505649365
sipsukoponen@hotmail.com

TOUKOKUU

PE-LA 3.- 4.5. VIIKONLOPPURETKI LAPPEENRANTAAN
Sirkka Koponen, 0505649365
sipsukoponen@hotmail.com

KE 15.5. KEVÄTRETKEI GULLÖN KUKKALAAKSOON
JA TAMMISAAREEN
Anneli Saarinen, annelisaarinen9@gmail.com

TI 21.5 VIRKISTY KAISANIEMEN KASVITIETEELLIS-
SESSÄ PUUTARHASSA JA KAIJSAN HELMESSÄ
Tuula Halmirinne, tuula.halmirinne1@gmail.com

TI 28.5 HURMAAVAT EIRAN HUVILAT - KIERROS
Sirkka Koponen, 0505649365
sipsukoponen@hotmail.com

KESÄKUU

MA-TO 3.6.- 6.6. TUKHOLMAN LAIVAMATKA
Tuula Halmirinne, tuula.halmirinne1@gmail.com

TI 11.6, KESÄRETKEI KAUNIILLE KEMIÖNSAARELLE
Anneli Saarinen, annelisaarinen9@gmail.com

LA 15.6. SOMERNIEMEN KESÄTORI JA HOVILAN
KARTANOLOUNAS
Sirkka Koponen, 0505649365
sipsukoponen@hotmail.com

17.-18.6.2024 RISTEILY FINNCANOPIUKSELLA
Sirkka Koponen, 0505649365
sipsukoponen@hotmail.com

LA 29.6. PÄIJÄNNERISTEILY KOKO PERHEELLE
Sirkka Koponen, 0505649365
sipsukoponen@hotmail.com

HEINÄKUU

LA 6.7. SAPPEEN KESÄTEATTERI, REKKAMIES
Sirkka Koponen, 0505649365
sipsukoponen@hotmail.com

SU 14.7. TAIDEKESKUS SALMELA, MÄNTYHARJU
Anneli Saarinen, annelisaarinen9@gmail.com

MA 29.7. MATIHLEDAHLIN KESÄTEATTERI
Sirkka Koponen, 0505649365
sipsukoponen@hotmail.com

ELOKUU

TO-PE 1-2.8. HAMINA TATTOO
2-PÄIVÄINEN RETKEI
Sirkka Koponen, 0505649365
sipsukoponen@hotmail.com

LA 3.8. HAMINA TATTOO PÄIVÄRETKEI
Sirkka Koponen, 0505649365
sipsukoponen@hotmail.com

TI 6.8. SAARISTON MAKURETKI PARAISILLE
Sirkka Koponen, 0505649365
sipsukoponen@hotmail.com

LA 17.8. HÄMEENLINNAN KESÄTEATTERI,
ELÄMÄLTÄ KAIKEN SAIN
Sirkka Koponen, 0505649365
sipsukoponen@hotmail.com

PE 23.8 PAIMION PARANTOLA JA WIURILAN
KARTANON MUSEO
Tuula Halmirinne, tuula.halmirinne1@gmail.com

TO 29.8. RETKI TUUSULANJÄRVEN
TAITEILIJAYHTEISÖN MAISEMIIN
Anneli Saarinen, annelisaarinen9@gmail.com

SYYSKUU

SU 1.9. KURVAAMME KANGASALALLE
Sirkka Koponen, 0505649365
sipsukoponen@hotmail.com

MA-TO 9.-12.9. MATKA TARTTOON-
EUROOPAN
KULTTUURIPÄÄKAUPUNKIIN
Sirkka Koponen, 0505649365
sipsukoponen@hotmail.com

LA 21.9. TAMPERE TALO
TARU SORMUSTEN HERRASTA
Sirkka Koponen, 0505649365
sipsukoponen@hotmail.com

Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys ry:n

Sääntömääräinen

Kevätkokous

lauantaina 20.4. klo 14 Opistotalo Helsinginsali

Käsiteltävinä asioina

Toiminta- ja tilinpäätöskertomuksen käsittely vuodelta 2023

Tili- ja vastuuvapauden myöntäminen toimijoille

Kahden hallituksen varajäsenen valinta toimikaudelle 2024 - 2025

Vuoden 2022 kirjanpito virheen käsittely

Keskustelua - suuntaviivoja ja evästystä tulevalle vuodelle

Muut esille tulevat asiat

Tarkemmat tiedot kotisivuilla www.opistolaisyhdistys.fi

Otathan jäsenkorttisi tai henkilökortin mukaan

TERVETULOA

Jäsenetuja

Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys ry

Muistathan hyödyntää jäsenetujasi. Opistolaisyhdistyksen jäsenyyden kannattaa. Käy täyttämässä jäsenkortti opiston toimipisteissä.

Alennus edellyttää työväenopiston leimalla tai opettajan varmistuksella varustettua opistolaisyhdistyksen jäsenkorttia tai taidekurssin maksukuittia.
Seuraa muutoksia www.opistolaisyhdistys.fi

Kehysgalleria Sinkkonen

20% normaalihintaisista tuotteista. Kehystystä, kehyksiä, lasia, paspispahvia, – leikkureita, kaikki kehystyksen tarvikkeet ja työkalut.

Kaapelitehdas, Tallberginkatu 1 E, Hki 18.

Puh. 040 562 1041 Seppo Sinkkonen

Avoinna: ti-pe 10-15.

Tempera Oy

10-20% normaalihintaisista tuotteista. Tunnetusti monipuolinen valikoima taitelijatarvikkeita Puh. 09 612 9290

www.tempera.com myynti@tempera.com,

Uudenmaankatu 16, Hki 12

Avoinna: ma-pe 9-18, la 10-16.

Temperasta alennusta saavat vain kuvataiteen opiskelijat ja vain silloin, kun kurssi on käynnissä. Temperasta toivovat, että opiskelija voisi kassalla näyttää kurssi-ilmoittautumisen vaikkapa puhelimitään tai tulosteelta.

Taidemaalariiliiton tarvikemyynti

Taidemaalariiliiton tarvikemyynti 20% normaalihintaisista tuotteista. Valikoima korkealaatuisia tarvikkeita.

Erottajankatu 9 B, Hki 13 – sisäpiha. puh. 044 722 0736,

www.painters.fi/tarvike, email: tmltarvikkeet@artists.fi,

Avoinna: ti-to 9.15-17, pe 12-17.

Taiteilijatarvike ja taidekehystämö, taiteilijatarvikkeita

20% normaalihintaisista tuotteista. Laaja valikoima taiteilijatarvikkeita, värejä, kehyksiä, papereita, maalaus pohjia ym.

Alennus ei koske kehystämispalveluja.

Hämeentie 2 M 1, Hki 53 - hallia vastapäätä.

Puh. 040 503 8890

Avoinna: ma-pe 9-18, la 9-16.

Taide- ja kehyshuone Kamiter-Ars Oy

10% normaalihintaisista tuotteista. Taiteilijatarvikkeita ja kehystystä. Kaarlenkatu 12, Hki 51.

Puh. 050 3574 766 tiina.tainio@kartiina.fi

Avoinna: ti klo 10-18 ke-pe 10-17, la 10-14, la 10-14.

Myös mahdollisuus järjestää näyttelyitä yksin tai yhdessä.

Uudenmaankadun akryyli ja DIVERSE

10% normaalihintaisista tuotteista. Erinomainen valikoima taiteilijatarvikkeita: Akryyli: Golden Paints, Akvarelli: Daniel Smith, Aquarius, White Nights. Öljy: Master Class, M.Graham, Rublev, Hiili: Nitram Charcoal, Paperi: Khadi

Hand made, Magnani. Värejä, papereita, telineitä, siveltimiä, ym. tarvikkeita. Uudenmaankatu 11, Hki 12

Puh. 045 848 5005 www.diverse.fi, shop@diverse.fi

Avoinna: ke-pe 11-17-30, la 12-16.

Taidetarvikeliike Farbe Oy

20% normaalihintaisista tuotteista. Taiteilijatarvikkeita monipuolinen valikoima. Kaapelitehdas Tallberginkatu 1 C, 2.krs, Hki 18, matkap. 050 575 5353, farbe@kolumbus.fi

Avoinna: ma-pe 11-18, la 11-15.

Kausivaihtelu aukioloajoissa, tarkista netistä.

Espoon kone oy

Ompelukoneet ja tarvikkeet sekä huolto täyden palvelun ompelukoneliikkeestä. Kysy opiskelija alennusta liikkeestä. Tarvittaessa koroton osamaksu mahdollisuus.

Kauppamiehentie 1, 02100 Espoo,

puh. 050 471 3252

www.espoonkone.fi, myynti@espoonkone.fi

Avoinna ma-pe 10-19, la 11-16

Arteljee

20%, normaalihintaisista tuotteista. Hyvä valikoima tarvikkeita harrastajalle ja ammattilaiselle. Lönnrotinkatu 23, Hki 12. Puh. 09 4182 2200 www.helsinki@arteljee.fi

Avoinna: ark.10-18.00, la 10-16.

Kuvatehdas

Kuvatehdas palvelee laajoin aukioloajoin kuudessa eri toimipisteessä. Kaikista tulostuspalvelun ja kuvatuotteiden listahinnoista -10%. Ei päde tarjoustuotteisiin eikä passikuviin.

Kuvatehdas Citycenter, palvelee laajoin aukioloajoin, avoinna 9-20, la 10-19, su 12-18.

Kuvatehdas Redi, avoinna ma-pe 9-20, la 10-18, su 12-18.

Kuvatehdas Tripla, avoinna ma-pe 9-21, la 10-19, su 11-19.

Kuvatehdas Jumbo, avoinna ma-pe 9-20, la 10-20, su 11-18.

Kuvatehdas Metro/Asematunneli, avoinna ma-pe 10-18, la-su suljettu

Kuvatehdas Omena, avoinna ma-pe 10-21, la 10-19, su 12-18

www.kuvatehdas.fi

Opiskelutarvikkeiden kirpputori

Ilmoita itsellesi tarpeettomat oppikirjat, taiteilutarvikkeet, työkalut, lankakerät ja kankaanpalaset ym. jollekulle toiselle hyödylliset tavarat. Kirpputori sijaitsee facebookissa osoitteessa Opistolaisyhdistys.fi Kirpputori

Helsingin Työväenopiston Opistolaisyhdistys ry

- opistolaisyhdistys.hel@gmail.com
- www.opistolaisyhdistys.fi
- Facebook. opistolaisyhdistyshelsinki

Hallitus vuonna 2024

Nimi	Tehtävänimike	Sähköposti	Puhelinnumero
Simo Heiskanen	puheenjohtaja	s.heiskanen@mail.com	045 783 78476
Ritva Nuutinen	varapuheenjohtaja	ritva.nuutinen@luukku.com	040 555 5062
Katriina Vierula	sihteeri		
Eija Inglis	varasihteeri, jäsen sihteeri	eija.inglis@gmail.com	050 443 4348
Helena Grönlund	viestintävastaava	hg180142@gmail.com	044 316 0852
Markus Sohlström	taloudenhoitaja	markus.sohlstrom@taloverkot.fi	040 549 7935
Veikko Pirhonen	hallituksen jäsen	veikko.pirhonen@live.com	0400 504 282
Jouko Römpötti	hallituksen jäsen	jouko.rompotti@gmail.com	
Aini Wellinger	hallituksen jäsen	aini.wellinger@kolumbus.fi	

Hallituksen nimeämät yhdyshenkilöt toimikuntiin

Kahvilatoimikunta

Ritva Nuutinen	ritva.nuutinen@luukku.com	040 555 5062
Simo Heiskanen	s.heiskanen@mail.com	045 783 78476
Markus Sohlström	markus.sohlstrom@taloverkot.fi	040 549 7935

Retkeilytoimikunta

Sirkka Koponen	sipsukoponen@hotmail.com	050 564 936
Anneli Saarinen	annelisaarinen9@gmail.com	
Tuula Halmirinne	tuula.halmirinne1@gmail.com	040 825 6824

Senioriryhmä

Raili Salonen	salonen.raili@gmail.com	
---------------	-------------------------	--

Opistotalon toimintaryhmä

Eija Inglis	eija.inglis@gmail.com	050 443 4348
-------------	-----------------------	--------------

Oppiskahvio

Jonna Rajala, kahvion vastaava	oppiskahvio.hel@gmail.com	050 4474770
--------------------------------	---------------------------	-------------

Päätoimittaja: Ritva Nuutinen ● **Lehden ulkoasu/taitto:** Ulla Mielonen

www.opistolaisyhdistys.fi
opistolaisyhdistys.hel@gmail.com